

3. Ar į Direktyvos 2014/17/ES 25 straipsnio taikymo sritį taip pat patenka atvejis, kai vartotojas, remdamasis nacionalinės teisės aktų leidėjo numatyta teise nutraukti sutartį, pirmiausia nutraukia nekilnojamojo turto vartojimo kredito sutartį ir po to iš anksto grąžina kreditą kredito davėjui?

(¹) 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 60, 2014, p. 34).

2022 m. rugpjūčio 11 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Global Ink Trade Kft / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Byla C-537/22)

(2022/C 432/11)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Global Ink Trade Kft

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Sąjungos teisės viršenybės principas ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje garantuojama teisė į veiksmingą teisinę gynybą pažeidžiami, jei valstybės narės teismas, priimančias galutinį sprendimą, aiškina Teisingumo Teismo sprendimą (priimtą nutartimi atsakant į prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kurio dalykas buvo būtent to paties teismo, priimančio galutinį sprendimą, suformuota jurisprudencija) taip, kad jame nėra jokios naujos aplinkybės, dėl kurios būtų ar galėtų būti panaikinti ankstesni Teisingumo Teismo sprendimai arba pakeista ankstesnė teismo, priimančio galutinį sprendimą, suformuota nacionalinė jurisprudencija?
2. Ar Sąjungos teisės viršenybės principas ir Chartijos 47 straipsnyje garantuojama teisė į veiksmingą teisinę gynybą turi būti aiškinami taip, kad Teisingumo Teismo sprendimų viršenybės principas taikomas net ir tada, kai valstybės narės teismas, priimančias galutinį sprendimą, taip pat remiasi savo ankstesniais sprendimais kaip precedentu? Ar atsižvelgiant į Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnį, kai Teisingumo Teismo sprendimas priimamas nutartimi, gali būti pateiktas kitoks atsakymas?
3. Ar, atsižvelgiant į bendrąją mokesčių mokėtojo kontrolės prievolę, nepriklausomai nuo sąskaitose faktūrose nurodyto ekonominio sandorio įvykdymo ir pobūdžio, ir atsižvelgiant į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (¹) 167 straipsnį, 168 straipsnio a punktą ir 178 straipsnio a punktą, taip pat į teisinio saugumo ir mokesčių neutralumo principus, galima kaip teisės į PVM atskaitą sąlygos reikalauti (nesant atitinkamos valstybės narės norminės nuostatos), kad mokesčių mokėtojas tiesiogiai palaikytų ryšius su sąskaitą faktūrą išrašiusiu asmeniu arba susisiektų su tiekėju tik oficialiai nurodytu elektroninio pašto adresu? Ar šios aplinkybės gali būti laikomos atskleidžiančiomis objektyviais faktais įrodytą išsamaus patikrinimo, kurio tikimasi iš mokesčių mokėtojo, neatlikimą, atsižvelgiant į tai, kad šios aplinkybės dar neegzistavo tuo metu, kai mokesčių mokėtojas atliko atitinkamus patikrinimus prieš užmezgdamas verslo santykius, bet sudaro esamų šalių verslo santykių dalį?

4. Ar valstybėje narėje susiformavęs teisinis aiškinimas ir praktika, pagal kurią apmokestinamajam asmeniui, turinčiam PVM direktyvą atitinkančią sąskaitą faktūrą, nesuteikiama teisė į PVM atskaitą, motyvuojant tuo, kad jis, vykdydamas komercinę veiklą, nevykdė išsamaus patikrinimo, nes neįrodė veiksmų, leidžiančių nustatyti, kad jo veikla neapsiribojo vien tik sąskaitų faktūrų, atitinkančių būtinus formalius reikalavimus, gavimu, nors apmokestinamasis asmuo pateikė visus su nagrinėjamais sandoriais susijusius dokumentus, o mokesčių administratorius atmetė kitus įrodymus, kuriuos apmokestinamasis asmuo pateikė mokestinio proceso metu, atitinka minėtus PVM direktyvos straipsnius ir mokesčių neutralumo principą, bet visų pirma Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią aiškinant šias nuostatas įrodinėjimo pareiga tenka mokesčių administratoriui?
5. Ar, atsižvelgiant į minėtus PVM direktyvos straipsnius ir pagrindinį teisinio saugumo principą, galima laikyti objektyvia aplinkybe tai, kad atlikus išsamų patikrinimą buvo nustatyta, jog sąskaitą faktūrą išrašęs subjektas nevykdė jokios ekonominės veiklos, jei mokesčių administratorius mano, kad neįrodytas faktinis ekonominio sandorio, kuris buvo įformintas sąskaitomis faktūromis, sutartimis ir kitais apskaitos dokumentais, taip pat susirašinėjimo dokumentais, įvykdymas (taigi ir faktinis egzistavimas), kuris patvirtintas sandėliavimo įmonės, taip pat mokesčių mokėtojo vadovo ir darbuotojo paaiškinimais, o administratorius šiuo tikslu remiasi tik tiekimo įmonės vadovo pareiškimu, kuriame neigiamas tokio sandorio buvimas, neatsižvelgdama į šio pareiškimo pateikimo aplinkybes, jį pateikusio subjekto interesus ir į tai, kad pagal byloje esančius dokumentus jis pats įsteigė įmonę, o pagal turimą informaciją įmonės vardu veikė atstovas?
6. Ar PVM direktyvos nuostatos dėl PVM atskaitos turi būti aiškinamos taip, kad tuo atveju, kai mokesčių administratorius per mokestinę procedūrą nustato, jog sąskaitose faktūrose nurodytos prekės yra Sąjungos kilmės ir mokesčių mokėtojas yra antrasis [tiekimo] grandinės narys, šio modelio pobūdis, atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos kilmės prekės neapmokestinamos PVM, todėl pirmasis Vengrijos pirkėjas neturi teisės į PVM atskaitą ir ją turi tik antrasis grandinės narys, yra objektyvus faktas, kurio savaime pakanka sukčiavimui mokesčiais konstatuoti, ar šiuo atveju mokesčių administratorius taip pat turi objektyviais faktais įrodyti, kuris grandinės narys ar nariai sukčiavo mokesčiais, koks buvo jų *modus operandi* ir ar mokesčių mokėtojas apie tai žinojo arba galėjo žinoti, jei būtų atlikęs išsamų patikrinimą?

(¹) OL L 347, 2006, p. 1.

2022 m. rugpjūčio 11 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje SB / Agrárminiszter

(Byla C-538/22)

(2022/C 432/12)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: SB

Kita administracinio proceso šalis: Agrárminiszter